

**TROLDEN,
LINDORMEN OG
DEN STÆRKE DATTER**

Af
Helle S. Larsen

TROLDEN, LINDORMEN OG DEN STÆRKE DATTER

Af Helle S. Larsen

Farums Arkiver & Museer 2005

LIX: 11

© Forfatteren og Farums Arkiver & Museer

Illustrationer: Lars Hornemann

ISBN 87-91140-12-9

Ekskursioner

- *Den gamle dame*
Flintehuset ved Farum sø, Skovvængets Allé 20
- *Trolden, der var vred på Farum*
Arresø, byen Strø og Strø Bjerger, Vildbjerg
- *Lindormen i Majtræet*
Majtræet (Hovedgaden på stykket mellem nr. 71 og 73). Prøv at se, hvor mange børn, der skal til for at nå rundt om stammen. MEN pas godt på bilerne.
- *Lindormen ved kirken*
Farum kirke. Gå hele vejen rundt om den. Se, at der stadig ikke er dør på sydsiden. Funder over, hvorfor man alligevel murede syddøren til, når nu lindormen var væk. I de fleste danske kirker har man bevaret syddøren.
Storebjerg (bakken mellem den nye kirkegård og Kålundsvej).
Springvand på Rådhuspladsen i København forestillende kampen mellem lindormen og tyren.
- *Den stærke datter*
Ellegårdsmuseet: Stavnsholtvej nr. 168, hvor sagnstenen ligger. Henvendelse på Vejgårdsmuseet Stavnsholtvej nr. 170. Åbent alle skoledage fra kl. 10 undtagen mandage. Også åbent søndage fra 13-16. For nærmere oplysninger: tlf. 7743 4371.

Kilder

Trolden, der var vred på Farum i "Hjemstavnsbog for Frederiksborg Amt". 1943

Lindormen i Majtræet i Jens Kamp: Danske Folkeminder". 1877

Lindormen og kirken i "Jens Kamp: Danske Folkeminder". 1877

Den stærke datter i "Hjemstavnsbog for Frederiksborg Amt". 1943

Supplerende aktiviteter

Alle 4 sagn er knyttet til forskellige lokaliteter i Farum. Besøg disse lokaliteter som udgangspunkt.

Mundtligt

- Genfortæl (kan evt. gøres ved lokaliteten)
- Dramatiser (kan evt. foregå ved lokaliteten)
- Den varme stol: sæt en af personerne / væsenerne i den og spørg
- Lav en anden slutning
- Lav en livshistorie til nogle af personerne / væsenerne
- Lav en fortælleaften for forældrene, hvor grupper af børnene fortæller sagnene. Et sagn kan også være delt op mellem flere grupper.
- Spil som dukketeater

Skriftligt

- Genfortæl
- Beskriv en af personerne / et af væsenerne (udseende, karakter)
- Lav spørgsmål til sagnet
- Skriv en anden slutning

Billedkunst

- Tegn
- Lav sagnet som en tegneserie
- Mal
- Lav dukker til dukketeater
- Form nogle af figurerne i ler eller lav den som papmache
- Fotografer lokaliteterne, hvor sagnene foregår. Lav papirkopier af billederne og tegn hovedpersonerne / -figurerne ind på fotoet

IT

- Genfortæl på computer, sæt billeder ind
- Arbejd med at tilsætte lyd
- Brug Den talende bog og lign. programmer

Forord

Sagn i deres skriftlige udformning er korte, knappe fortællinger, som i denne kompakthed er svære for børn i indskolingen. Får de dem fortalt, altså mundtligt formidlet, bliver børnene meget fanget af dem.

Jeg har valgt nogle af vore lokale sagn ud og bearbejdet dem til en mere læsevenlig form for begynderklasserne og for specialundervisningen. Tanken er selvfølgelig først og fremmest, at børnene skal kunne læse dem, men meningen er også, at børnene arbejder med sagnene på mange andre måder herunder også den mundtlige fortælling. Endelig bør børnene selvfølgelig bevæge sig ud i byen og besøge stederne for de drabelige begivenheder.

De udvalgte sagn er lagt ind i en lille rammehistorie med en dreng og en pige som hovedpersoner. Disse personer tjener dels til at binde sagnene sammen, så de indgår i en fortløbende historie, dels er de identifikationsobjekter for den unge læser.

Deres navne er frit konstrueret ud fra stedsnavnet Farum. Det er der to grunde til. Den ene er, at navnene ikke skulle knytte fortællingen til en bestemt historisk tid. Den anden er, at navnene ikke skulle være nationalt bundne. På den måde skulle børn med en anden etnisk baggrund end dansk på lige fod kunne identificere sig med børnene i rammehistorien.

Ordene i bogen er ikke delt ud fra noget overordnet princip, men ud fra hvilke ord der erfaringsmæssigt volder problemer. Det vil sige, de er delt, der hvor børn som oftest går i stå i ordet.

Bagest i bogen findes en række aktivitetsforslag. Heri findes også angivet adresserne på de steder, hvor sagnene skal have udspillet sig. Til sidst er der en fortegnelse over anvendte kilder.

Helle S. Larsen
Skoletjenesten ved Farums Arkiver & Museer
September 2005

at de ikke skulle komme den næste dag.
Den gamle dame skulle være væk
et stykke tid.

Den store, runde sten lå i mange år
på Farum Vej-gård.
Nu kan du se den på det museum,
der er på Elle-gården.

Plud-se-lig sank hun sammen.
Hun kunne ikke mere.
Hun lå på jorden.
Men hun lå lige på det sted,
kongen havde be-stemt,
at sten-en skulle bæ-res til.
Pigen havde reddet sin fars liv.

Da pigen kom til sig selv,
stod hendes far hos hende.
Han var nu en fri mand.
De tog om hin-anden.
Alle var glade.
Alle jub-le-de.

"Der kan du selv se," sagde Ruma til Faro.
"Piger er også stærke."

Da Ruma og Faro skulle hjem,
sagde den gamle dame,

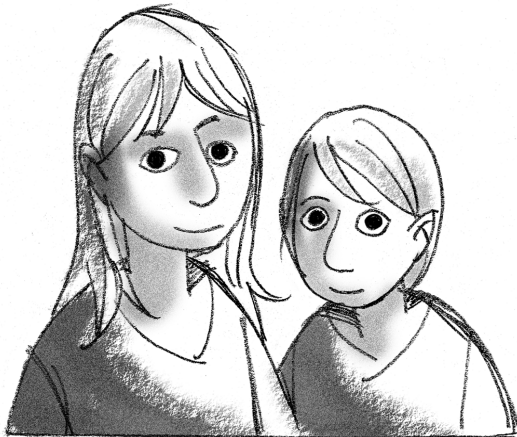
Indholdsfortegnelse

Den gamle dame	6
Trolden, der blev vred på Farum	12
Lindormen i Majtræet	18
Lindormen ved kirken	25
Den stærke datter	38
Supplerende aktiviteter	50
Kilder	51

Den gamle dame

I Farum boede der for mange år siden
en dreng og en pige.

Han hed Faro, og hun hed Ruma.

Ruma og Faro.

Engang var Faro og Ruma blevet
så sure på deres far og mor,
at de løb bort.

De løb ned til søen og begyndte at gå
hen ad stien langs med søen.

Da de havde gået lidt, begyndte det at regne.

Du er så stærk.

Du kan gøre det.

Du ved, jeg er u-skyl-dig."

Så prø-vede pigen i-gen,
og nu ville sten-en følge med.

Lang-somt gik hun.

Hendes hoved var bø-jet helt bag-over.

Hun trak sten-en.

Hun gik skridt for skridt.

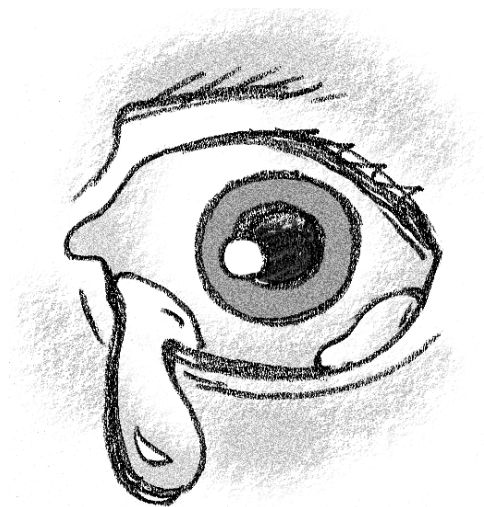

Den stærke datter slæber stenen.

I-gen rørte sten-en sig ikke.

En tåre kom frem i pigens øje.

En tåre kom også frem i kongens øje.

Også kongen fik en tåre i øjet.

Plud-se-lig hørte man pigens far.

Han stod alle-rede på ska-fot-tet.

"Løft, min datter.

Du er så smuk.

Du er så god.

De blev våde og kolde.

Men så kom de til et hus.

Det var et stort hus.

Det var et mørkt hus.

Det var et mærkeligt hus.

Du kan selv se det, for det er der endnu.

Huset er lavet af store flinte-sten,

og på taget er der strå.

Flintebuset.

Man tror næsten,
at der bor en heks der-inde.
Men det gør der ikke.

Dengang for mange år siden,
da Faro og Ruma løb bort,
boede der en meget gammel dame i huset.

Lige da Faro og Ruma
stod og rystede uden for huset,
kom den gamle dame ud.
Hun sagde, at Faro og Ruma
skulle komme med ind,
så ville hun tørre dem og give dem varme.

Hun ville give dem lidt mad,
og hun ville fortælle dem historier,
ind-til deres far og mor kom og hentede dem.

For det kunne den gamle dame.

Den var stor.
Den var rund som et æg.
Den var meget tung.

Den smukke datter gik frem.
Hun blev bange, da hun så sten-en.
Men ingen måtte se, at hun var bange.
Hun skulle være stærk.
Hun skulle frel-se sin far.

To sol-da-ter bandt sten-en fast
til hendes hår.
Alle så på.
Alle holdt vejret.
Kongen sad helt stille.

Så prø-vede den smukke datter
at løf-te sten-en.
Men sten-en rørte sig ikke.
Hun prø-vede i-gen.

og kys-se-de hans fod.

"Jeg skal nok bære sten-en,"

sagde hun.

"Jeg er stærk, fordi min far er u-skyl-dig."

Så kom den dag,

hvor den smukke datter skulle bære sten-en.

For-an slot-tet lå sten-en.

Børn ser stenen på Ellegårdsmuseet.

Hun kunne fortælle historier.

Hun kunne fortælle sagn,

og sagn var det, hun var aller-bedst til.

Især de sagn, der fore-gik i Farum.

En gammel dame i Farum.

Først var Faro og Ruma bange.

De syntes, at huset så u-hygge-ligt ud.

Men de var så våde og kolde.

De kunne ikke gå mere.
Den gamle dame så fak-tisk rar ud.
Derfor gik Faro og Ruma med ind i huset.

Inde i huset tog de deres våde tøj af,
og de fik nogle varme tæpper om sig.
De fik også varm mælk,
og de satte sig tæt sammen
i en stor læne-stol.
Den stod ved siden af
den gamle dames læne-stol.

Ruma, Faro og den gamle dame.

at din far er u-skyl-dig.
Jeg ser, at du har et meget langt hår."

Det havde den smukke datter.
Hun havde et hår,
der var som guld.
Det var så langt,
at det kunne nå hendes fod.

Kongen sagde:
"Du skal bære en stor sten i dit hår.
Du skal bære den så langt,
som jeg be-stem-mer.
Hvis du kan det,
skal din far ikke dø.
Han skal få sit liv igen,
fordi han så er u-skyl-dig."

Den smukke datter blev så glad,
at hun ka-ste-de sig ned for kongen

Så gik den smukke datter op til kongen.

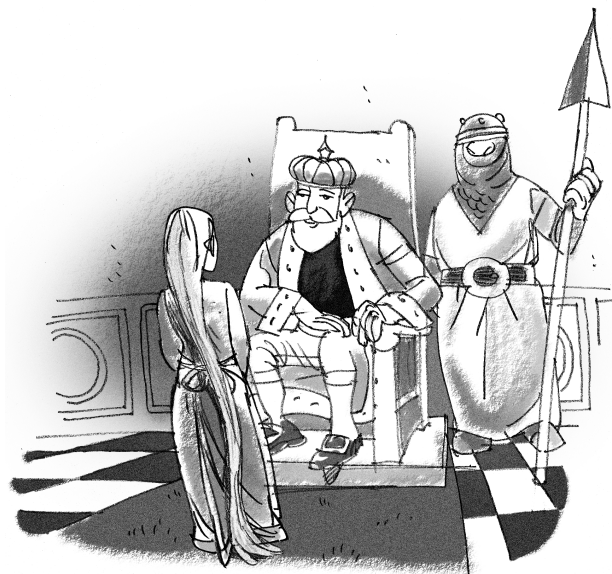
"Min herre konge", sagde hun.

"Min far skal dø om to dage.

Han skal hen-ret-tes på ska-fot-tet.

Men han har ikke gjort noget.

Han er u-skyl-dig."

Den smukke datter hos kongen.

"Fordi du er så smuk,
tror jeg næsten på dig", sagde kongen.

"Men du må be-vi-se,

Så begyndte den gamle dame at fortælle.

Men først spurgte hun Faro og Ruma,

om de vidste, hvad et sagn var.

Det vidste de ikke.

Den gamle dame sagde,

at et sagn er en kort for-tælling,

der er blevet for-talt fra mund til mund

i-gennem mange hundrede år.

Et sagn fore-går altid et bestemt sted,

som man kan gå lige hen at se den dag i dag.

I gamle dage troede folk altid på det,

der blev for-talt i sagnet.

Det var,

fordi et sagn tit skulle for-klare noget,

man ikke kunne for-klare på andre måder.

Trolden, der blev vred på Farum

"Men nu skal I høre", sagde den gamle dame.

"For mange, mange, mange år siden
var der en trold oppe i Nord-sjælland.

Det var en meget stor
og en meget grim trold.

Engang var han blevet vred på Farum,
sådan rigtig for alvor vred.

Hvorfor han var blevet det, ved vi ikke i dag.

Men han var så vred,
at han ville øde-lægge Farum.

Han ville ud-slette Farum.

Han ville be-grave byen og søen med jord.

Derfor tog han en kæmpe-stor sæk.

Han begyndte at samle jord
og store sten sammen
og lægge det ned i sækken.

Den gamle dame smilede og sagde:

"Det er altid godt at spørge,
men hør nu."

"Manden havde en datter.

Hun var meget smuk.

Hun var også u-lykke-lig.

Hun vidste,

at hendes far ikke havde gjort det,

han blev be-skyldt for.

Han var u-skyldig.

Men nu skulle han dø.

Hvad skulle den smukke datter gøre?

Hvad kunne hun gøre?

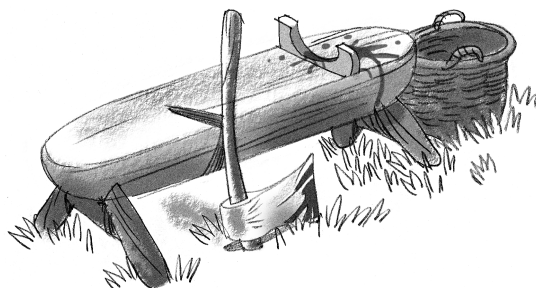
Jo, hun ville gå op til kongen.

Hun ville sige til ham,

at hendes far var u-skyl-dig.

Hun ville for-klare kongen det hele.

der er dømt til død-en,
skal hen-ret-tes,"
sagde den gamle dame.

Skafot.

"Men hvor-for skulle han dø?"
spurgte Ruma.
"Det ved vi ikke", sagde den gamle dame.
"Måske var han en tyv.
I meget gamle dage
kunne tyve døm-mes til døden."
"Nu må du ikke spørge mere," sagde Faro.
"Nu vil vi høre sagnet."

Den store, vrede trolld.

Så meget jord tog han,
at der kom et hul og en sø,
der hvor han havde taget jorden.
Den sø hedder i dag Arresø.
Det er Danmarks største sø.
Så kan I selv regne ud,
hvor meget jord,
trolden tog.

Da sækken var fuld,
tog trolden den på nakken.
Den var meget tung,
og han begyndte at gå ned mod Farum.

Da han havde gået et stykke vej,
gik der hul på sækken,
og jorden løb ud.
Men trolden så det ikke.
Han gik bare videre.

Jorden blev ved at løbe ud,
og snart var sækken ikke så tung længere.
Det mærkede trolden.
Han standsede og så, hvad der var sket.
Med den ene hånd holdt han for hullet,
og så gik han videre.

Men han var ikke kommet ret langt,
så kom der et nyt hul

"For der er ikke flere sagn om lind-orme
i Farum.

"Hvis der skal være flere sagn
om lind-orme i Farum,
må I selv digte dem."

"Jeg vil høre noget om en pige," sagde Ruma.
"Øv", sagde Faro. "Piger er ikke stærke."

"Joh, " sagde den gamle dame.
"Det er piger.

Kom med ind i læse-stolen,
så skal I høre."

"For mange, mange år siden var der en mand,
der skulle hen-ret-tes.

Han skulle dø på ska-fot-tet."

"Hvad er et skafot?" spurgte Faro.

"Det er det sted,
hvor men-ne-sker,

Den stærke datter

Den næste dag stod Ruma og Faro tid-ligt op.
De ville straks hen til den gamle dame.
Men der var meget,
de skulle hjælpe deres far og mor med først.

Ende-lig kunne de gå.
De løb, alt hvad de kunne.
"Nå, der er I," sagde den gamle dame glad.
"Var lind-ormen efter jer?
I har nok løbet meget stærkt."

"Nej," sagde Ruma og Faro.
"Vi ville bare høre et nyt sagn,
men ikke om en lind-orm igen."

"Det kan I heller ikke,"
sagde den gamle dame.

Trollden taber jord ud af sækken.

ved siden af det gamle hul.
Jorden begyndte igen at løbe ud.
I løbet af kort tid
var der ikke ret meget jord til-bage i sækken,
og trollden standsede.
Han var vred, ja, han var rasende.
Han tog sækken ned fra nakken
og smed den på jorden.

Så tog han det sidste jord ud af sækken,
klemte det fast i hånden
og kylede det mod Farum.
Men det nåede ikke så langt.
Det faldt ned og blev til den bakke,
der hedder Vild-bjerg.

Den første jord, der faldt ud af sækken,
blev til Strø Bjerger,
og midt i Strø Bjerger er der en åb-ning
lige ud for byen Strø.
I kan selv tage der-op og se det,"
sagde den gamle dame til Faro og Ruma.

Strø Bjerger.

da lind-ormen og tyren kæm-pe-de.
Man kan jo selv se det."
"Måske," sagde Ruma.
"Vi kunne jo også prøve at dyk-ke
i Farum sø.
Måske kan vi så finde ske-let-terne
fra lind-ormen og tyren."

Men så var det forbi.
Lind-ormen og tyren havde dræbt hin-anden.
De døde krop-pe tril-lede ned ad Store-bjerg,
ned i Farum sø."

Faro og Ramu sad helt stille.
De holdt om hin-anden.
Men nu var sagnet slut.
De måtte hjem.
Den gamle dame smi-le-de.
"Ses vi i morgen?"
"Ja," sagde Faro og Ruma.
"Selv-føl-ge-lig kommer vi."

Da de gik hjem, sagde Faro:
"Tror du på, det vir-ke-lig er sket?"
"Nej," sagde Ruma.
"Det gør jeg," sagde Faro.
"Al den jord, der er ved Store-bjerg,
det er jo jord, der blev hvirv-let op,

Lige da hun var færdig med at fortælle,
bankede det på døren.
Det var Faros og Rumas far og mor,
der kom for at hente dem.

Nu havde Faro og Ruma glemt alt om,
at de var sure.
De var glade for,
at deres far og mor hentede dem,
og de var rigtig glade for,
at trolden ikke havde begravet Farum
og Farum sø med jord.

Da de gik, spurgte den gamle dame,
om Faro og Ruma havde lyst til
at komme en anden dag.
Det havde de.

Lind-ormen i Maj-træet

Næste dag kom Faro og Ruma tilbage
til den gamle dame i det sære hus.
Hun var glad for at se dem,
og de glædede sig til at høre et nyt sagn.
De gik og kedede sig,
så det var godt at få lidt gys.

De kunne ikke rigtigt finde ud af,
om de troede på,
hvad den gamle dame fortalte.
Lidt gjorde de vist.
Tror du på det?

Faro og Ruma satte sig til rette
i den store læne-stol.
Nu kunne den gamle dame begynde.

Tyren og lindormen. Skulptur på rådhuspladsen i København.

Det blev værre.
Lige plud-se-lig
kom lind-ormen og tyren frem.
De kæmpede vildt.
De for ud over marken ved Store-bjerg.

Da der var gået 3 år,
var tyren klar til kamp.
Den var stor.
Den var kæmpe-stor og stærk.
Den var e-norm.
Nu måtte der 6 mand til at hente den.
Mænd-ene trak den hen til kirken.

De send-te tyren om på den anden side.
De send-te den om til lind-ormen.
Den brø-le-de.
Den var helt rød i øj-ne-ne af ra-se-ri.

Nu skulle kampen stå.
Men ingen turde være tæt på.
Man hørte vilde brøl.
Man hørte lyden fra lind-ormens ild.
Man hørte vold-som kamp.

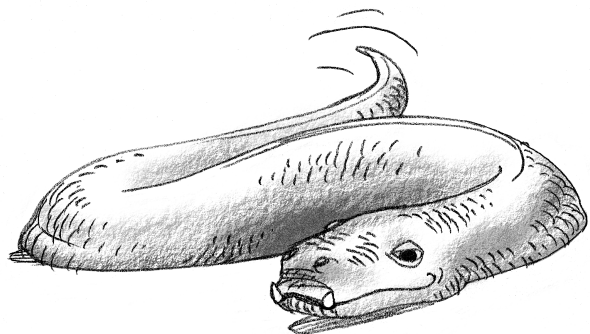
"I ved godt, at midt i Hoved-gaden,
står der et meget stort træ.
Der skal mange børn til at nå rundt om det."
Faro og Ruma kendte det godt.

Majtræet, det store træ midt i Hovedgaden.

"For mange, mange år siden
kom der en lind-orm til Farum.
En lind-orm er en slags drage.
Den er meget stor og u-hygge-lig.
Ud af dens mund kan der komme ild.
Den kan brøle meget højt.

Når den brøler, vælter træer og huse.
Den dræber mennesker.
Den æder mennesker.
Den er farlig, meget farlig.

Lindorme, der kom krybende.

Den lindorm krøb hen til Maj-træet.
Alle i Farum var bange.
De små børn græd.
Hvad ville der nu ske?

I byen var der en klog dame.
Hun kunne sige trylle-ord.
Da lind-ormen sov, gik hun hen til den.

Igen skulle de finde den stør-ste tyre-kalv.
Igen skulle de give tyre-kalven
den bedste mælk.
Ja, måske skulle de give den flø-de.
Og de skulle gøre det i 3 år.

Det gjorde folk-ene i Farum så.
De fandt den stær-ke-ste tyre-kalv.
De gav den både mælk og fløde.

Mændene sætter mælk og fløde ud til tyrekalven.

Den stak ud af munden på lind-ormen.

Lind-ormen havde ædt tyren.

Så gik der nogle år.

Men til sidst ville mændene have
deres egen dør i kirken til-bage.

De gik hen til den kloge mand.

De sagde til ham,
at hans gode råd ikke var godt.

Det du-edede ikke.

De ville have et andet råd.

Men manden sagde,

at det var det ene-ste råd, der du-edede.

Måske havde folk-ene i Farum snydt.

Måske havde de ikke givet tyren
den bedste mælk.

Nej, de skulle gå ud på marken igen,
når det blev for-år.

Hun måtte gå meget stille.

Så sagde hun sine trylle-ord.

Med det samme for-svandt lind-ormen
ned under jorden.

Men trylle-ord virker ikke for e-vigt.

Lind-ormen kan ikke blive under Maj-træet
for altid.

Når der er gået 100 år,
må den brøle én gang.

Så vælter træer og huse.

Når der er gået 200 år,

må den brøle to gange.

Så vælter træer og huse igen.

Men når der er gået 300 år,

så virker trylle-ordene ikke mere.

Så kommer lind-ormen frem.

Den kommer ud af træet.

Den brøler 3 gange.
Træer og huse vælter.
Lind-ormen løber rundt i byen.
Den dræber mennesker.
Den æder dem.

Efter 300 år kommer lind-ormen igen.

En gammel mand har fortalt,
at han har hørt lind-ormen brøle to gange.

når der kommer ild ud fra lind-ormens næse.
Så hørte man et skrig,
et langt skrig,
og så blev der stille.
Helt stille.

Lindormen æder tyren.

Efter kort tid var der nogle mennesker,
der turde kigge.
Men de så ikke nogen kamp.
De så tyrens hale.

for at hente tyre-kalven.

Nu var det ikke en tyre-kalv mere.

Nu var det en stor tyr.

Ja, den var kæmpe-stor.

De 4 stær-ke-ste mænd trak tyren til-bage
til lands-byen.

På vejen drillede de den,

så den blev meget sur.

Den blev olm, som det hedder,
når det er en tyr.

Henne ved kirken jog de den
om på den anden side.

Der var ingen mennesker.

Ingen turde være tæt på kampen,
for det ville blive en vold-som kamp.

Først hørte man et vold-somt brøl fra tyren.

Så hørte man den lyd, der kommer,

Men hvornår hørte han det?

Ingen kan huske det.

Ingen ved, hvornår der er gået 300 år.

Ingen ved,

hvornår lind-ormen kommer ud af træet.

Måske er det i morgen.

Måske er der gået 300 år i morgen."

Faro og Ruma gøs.

De var meget bange,

for den dag skulle de selv gå hjem
fra den gamle dame.
På vejen hjem kom de forbi Maj-træet.
De løb alt, hvad de kunne.
De græd næsten, så bange var de,
for de troede på sagnet.

Da de kom hjem, spurgte deres far og mor,
om den gamle dame havde fortalt dem
et godt sagn.

"Ja," sagde Faro og Ruma.

De ville ikke vise deres far og mor,
at de havde været bange.

"Skal I så også derhen i morgen?"

"Ja," sagde de.

Og inde i sig selv sagde de: "Hvis vi tør."

Her skal I skal finde den tyre-kalv,
der ser størst ud.
Den tyre-kalv skal I give mælk i 3 år.
Det skal være den bedste mælk,
I har i Farum.

Når der er gået 3 år,
skal I tage tyren med hen til kirken.
Her vil den fare lige på lind-ormen.
Den vil kæmpe med den,
og til sidst vil den dræbe lind-ormen."

Da det blev for-år
gik alle i Farum ud på marken
for at finde den stør-ste tyre-kalv.
I 3 år fik den mælk.
Alle i Farum gav den bedste mælk,
de havde.

Da de 3 år var gået,
kom hele lands-byen ud på marken

Men hvordan skulle de få lind-ormen væk?

Den-gang var der en klog mand i Farum.

Ham gik mændene hen til.

Den kloge mand fortæller mændene, hvad de skal gøre.

"Hvad skal vi gøre?" sagde de.

"Jo," sagde manden,

"nu bliver det snart for-år.

Så får kø-erne kalve.

Så skal I gå ud på marken.

Lind-ormen ved kirken

Den 3. dag gik Faro og Ruma igen hen til den gamle dame.

De havde sovet godt,

og de var ikke bange mere.

Al-lige-vel gik de hurtigt forbi Maj-træet.

Den gamle dame var glad for at se dem.

Hun kunne godt lide børn.

Hun kunne godt lide at fortælle.

"Hvad skal vi høre i dag,"

spurgte Faro og Ruma.

De havde sat sig i den store lænestol.

"I dag vil jeg igen for-tælle om en lind-orm."

Faro og Ruma gøs

og satte sig helt tæt sammen.

"Det er en anden lind-orm,"

sagde den gamle dame.

"Den her lind-orm kom en nat til Farum.
Da det blev morgen lå den uden for kirken.

Farum Kirke.

Den lå ikke, hvor der nu er en dør.
Den lå på den anden side af kirken.
Dengang var der to døre i kirken.
Der var en dør mod nord.
Den dør var til damerne og pigerne.
Der var en dør mod syd.
Den dør var til mændene og drengene.

Dengang gik mændene og damerne ikke ind
af den samme dør.
Der var bedst ved den dør,
der var mod syd.
Her var der varmt.
Her var der sol.
Men ved den dør, der var mod nord,
var der koldt.
Der var skygge.

Nu lå lind-ormen ved den dør,
der var mod syd.
Ingen kunne komme ind af den dør.
Alle var bange for lind-ormen.
Så måtte mændene og drengene
gå ind ad den dør, der var mod nord.
Alle måtte nu gå ind af den samme dør.

Efter et stykke tid ville mændene
have deres dør igen.